

er heldigere eller nærmere træffer, hvad Agrarforeningen ønsker, kan jeg ikke være med til at anbefale denne Form, men maa bestemt fastholde, at den heldigste og eneste rigtige Form, hvorunder vi kunne tænke os at faa Statsgarantien gennemført, absolut maa være den, Tinget stod samlet og enigt om i Fjor. Jeg har derfor, for at bidrage mit til at faa den samme Form frem, tilladt mig i Forbindelse med et andet Medlem i det Udvalg, der er nedsat angaaende Regeringens Kreditforeningslovsforslag, at stille et Endringsforslag, der gaar ud paa at knytte Statsgarantien til Regeringens Lovforslag, altsaa at bringe Forslaget tilbage til den Form, hvori det blev vedtaget her i Tinget i Fjor. Det var blot disse faa Ord, jeg vilde fremføre for at antyde, hvorledes min Stilling er til denne Sag, og tillige for at antyde, at naar jeg ikke ved denne Lejlighed blander mig ind i Realitetsforhandlingen, er det særlig begrundet i, at der, naar vi faa Regeringens Kreditforeningslovsforslag til 2den Behandling, vil blive Lejlighed til nærmere at udtale sig om det Punkt, og jeg som Endringsforslagsstiller vil da blive nødt til at klare, af hvilken Grund jeg har stillet Endringsforslaget.

Indenrigsministeren (Hørring): Den vigtigste Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag er jo, som vi alle kunne være enige om, Bestemmelsen i § 4, hvori det er fastsat, at Regeringen, naar vedkommende Kreditforening er oprettet paa de Villkaar, som ere foreskrevne i Lovforslaget, skal give Garanti for Kreditforeningens Obligationer under den Form, som er angivet i Paragraffen, nemlig saaledes, at Garantien gives med Paategning paa hver enkelt af de af Kreditforeningen udstedte Obligationer. Her foreligger altsaa Spørgsmaal om Statsgaranti for Kreditforeningens Obligationer saaledes, at den Garanti, der kræves, ganske er den samme i sit Indhold, som den, der var Spørgsmaal om, da Sagen var for her i forrige Samling under Behandlingen af Regeringens Forslag om Begunstigelser for de bestaaende Kreditforeninger. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale, at Regeringen maatte modsætte sig en saadan Statsgaranti, og jeg skal nu sige, at Regeringen fuldt ud fastholder det Standpunkt, som den indtog i denne Sag i forrige Samling. Det er jo ganske vist saaledes, at Sagen nu foreligger i en noget anden Skikkelse. Der var den Gang Spørgsmaal om at give Statsgaranti til de bestaaende Kreditforeninger; nu er Spørgsmaalet om at give denne Garanti til en enkelt Kreditforening, til en

ny Kreditforening, der skal oprettes. Dette forandrer imidlertid ikke Regeringens Stilling til Sagen. Ganste vist har den ærede Ordfører søgt i Dag at fremføre forskellige Forsvarsgrunde for Indførelse af Statsgarantien, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa at imødegaa, hvad han der har anført, thi det rokker ikke noget ved det Syn, jeg har paa denne Sag, saaledes som den i sit Princip foreligger. Jeg deler ikke hans Tro paa, at man, naar man gik til en Statsgaranti som denne, vilde kunne blive staaende ved eller begrænse Statsgarantien til at gælde et Beløb af 100 Mill. Kr. Den ærede Ordfører ser jo saaledes paa Tingene, ser saa lyst paa Tingene, at han tror, at naar man giver en Statsgaranti som denne, vil man, efter at der er udstedt Obligationer til et eller andet Beløb mindre end 100 Mill. Kr., være kommen til, at have faaet Rentefoden forandret her i Landet, være kommen til, at Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel af Penge er blevet et andet hvad første Prioriteter i faste Ejendomme angaar. Jeg kan ikke dele dette Syn og kan navnlig ikke i de Betragtninger, han har fremført, finde nogen som helst Garanti for, at Forholdene virkelig vilde udvikle sig i den Retning, han mener. Det staar i alle Tilfælde for mig saaledes, at selv om man her sætter en Grænse for Statsgarantien, vil denne Grænse blive illusorisk, idet man, naar det Tidspunkt kommer, at Grænsen er naaet, ikke vil kunne holde igen over for de Krav, som da fremkomme fra Kreditforeningen paa, at Garantien skal fortsættes. Men jeg skal i øvrigt gentage, hvad jeg har haft Lejlighed til stærkt at fremhæve forrige Gang, at det i og for sig ikke er Beløbet, der for mig er det afgørende, men det er selve Formen, under hvilken Statsgarantien skal ydes, dette, at Regeringen skal tegne sin Selvskyldnerkaution paa hver enkelt Kreditforeningsobligation og lade den gaa ud i Verden med en saadan Selvskyldnerkaution. Dette er det virkelig afstrækkende med Hensyn til Statsgarantien. Den ærede Ordfører mente ogsaa, at naar man oprettede denne ny Kreditforening, vilde man derved naa til en fyldestgørende Stilling. Der vilde ikke derved ske nogen Tilsidefættelse af de bestaaende Kreditforeninger; de vilde, hvis jeg forstod ham ret, kunne fortsætte deres Virksomhed, uden at der derved skete nogen Forfordeling af deres Stilling. Det forekommer mig ikke at kunne være rigtigt. Den ærede Ordfører anførte derfor, at til den ny Kreditforening vilde kun søge de Ejendomsbesiddere, som vilde opsigte Prioriteter, som de havde andre Steder fra, end fra de bestaaende Kredit-